

VIIIS AASTAT

TARPEIGA

ENRIESTINA

VUOSIEN AASTAT
TAPPERIGA

ESKILSTUNA EESTI SKAUTIDE
"TAPPERI" LIPKONNA GAASTARNEVA
ALBUM

1946-1951

"TAPPERI" TRÜKK JA KIRJASTUS

VUOSI-AASTAIN
TAPPERI

ESKILSTUNA EESTI SKAUTIDE
"TAPPERI" LIPKONNA 5-AASTANEVA
ALBUM

1946-1951

"TAPPERI" TRÜKK JA KIRJASTUS

S A A T E K S

"Tapperi" lipkonna viienda aastapäeva album on lühikene kokkuvõtte väikesse lipkonna tagasihoidlikust tegevusest möödunud aastate kestel, ning ühtlasi tõend võrramas nullas idanevast eesti taimakesest, mis võrastele oludele vaatamata on sirgunud ja arenenud.

"Tapperi" ümber kogunenud poisid on veendunud oma õiltsatest eesmärkidest, ning püüavad kogu teiste üle maailma laialipaisatud eesti noortega vaba Eesti poole.

Viie aasta eest alustati tegevust selle eesmärgiga, ning samas vaimus ka jätkatakse, et üheskoos mängides ja õppides säilitada eesti keelt ja meelt, ning olla valmis isamaa kutsele tema vabaduse uuel koidikul.

Kogu albumiga seadavad Eekilistuna eesti poisid kõikidele sõpradele ja endistele lipkonnakaaslastele parimad skauditervitused ning suurima tänu endisele Skautkeskuse juhatajale skm. Heino Jüele, kes kogu keekuskaaslastega palju teinud pagulasekaut-

luse sisustamiseks.

Eskilstuna eesti skautidele enestele tahab see album olla väikeseks mälestustevihiku koostöödetud ajast paljude pisiasjelduste ja rõõmudega. Kõike seda saab mälestustevihik väheste võimaluste tõttu edasi anda kahjuks väga lühidalt. - palju asju ruumipuudusel koguni väljajättes.

Albumis esinevaid keelelisi ja trükitehnilisi vigu ning muid võimalikke viberusi palume lahkesti vabandada.

Toimetus.

"TAPPERI" 5. AASTAPÄEVAKS.

Olen tihti mõtteis võrrelnud meie pagulasskautide üksusi kaluripaatidega, mida torm on paisanud eemale kodurannast, eemale tuletornidest ja meremärkidest, Ümberringi vaid lõputu ulgumeri, raevutsev ja täis tundmatuid hädakohtusid.

Nii nagu saatusetorm on eestlasi siia sinna paisanud, nii leiame ka laialiasuvaid skautide üksusi, eemal kodurannast, ümbritsetud mitmesugustest ohtudest.

Merele on igal kaluripaadi meeskonnaliikmel oma kindel ülesanne täita. Ei aita ainult heast tüürimehest, on vaja tervet vaimu, kohusetunnet ja lootust kodutee leidmiseks.

Seda on vaja ka skautide üksustes. Ei aita siingi ainult heast juhust-tüürimehest, sest elujõulise üksuse määrab siiski poiste hea koostöövaim, kohusetunne ja usk kodupinna vabanemiseks. Puudub üks või teine osa, võib kergesti lekkima minna see üksuse-paat. Ei saada õigel ajal seda viga parandada, võib juhtuda, et kogu paat on määratud hukkamisele.

Seitsemel pagulasaasta jooksul oleme näinud mitmesuguseid skautluse pakte. Ühe osa meeskondades on valitsenud kogu aeg terve

vain, valitseb praegugi, kuid on olnud ka neid, kus paat on hakanud lekkima, kusjuures parandustööd pole mitte kerged olnud. Meie laevastikust on ka mõni paat põhja läinud.

"Tapperi" väike paat on kogu aeg olnud ühe meist, kus pole puudu olnud heast valmist, kohustundest, usust koduranna leidmiseks ega ka osavast tüürimehest. Seda head võimu meenutab mulle kevadel loetud koondusekirjeldus "Ülemiste" salga tegevusraamatust. - Salgajaht on saanud kirja Üleriigilisest salkadevahelisest võistluseks osavõtjaks. Poised arvutavad ühiseelt - ilus suhine ahvatleb: tasuta suurlaager ja tasuta su pähele, kuid arvestades endi vanust lohutavad end naljatades - nemad sõidavad siiski Suurlaagri oma rahadega. Seda nad tegidki, kuid ei läinud võistlusele kõrgel. Rassisid kaasa mehe moodi - 2 koht kroonis nende pingutusel.

"Ülemiste" poiste tubli vain on osa "Tapperi" lipkonna valmist. See on terve ja paljulubav vain, mida poisid oma koondustel värekindavad hüüdega:

Rain tapper - Iõhu tõkked - sihika võtta kodutee!

Gustav Ilves.

FANTAASIA ehk ERATI-KRIIPSUD

(Täidab pühenduse aeg)

Tervist "Tapperi" poisid, tulevased skautmeisterid! Ma kuulsin, et Kutt pole teie albumile pühendust saanud. Kui teie kohtate, siis andke kindlasti nahapähkle. Mina aga kui endine keskuse päalik teen teile isa pühenduse, mis on pühendus.

Ma kuulsin ka seda, et olete läinud jälle gaidlaagrit tülitamas. Kas teile sellest vähe oli, et läinud aastal Strängnäsise vanemskautide metsavendade laagri segamini ajasite, tuues Eskilstunast kaasa terve lapsivankri-täie gaide. Sõidate ringi nagu Karl XII armee! Aga olgu pähelegi - ma teiega küllalt riielnud...

Viienda aastapäeva puhul pühendan teid looks ja lauluke! Teid ma tervitan, koduma pojad!

Ah siis juba viis aastat mööda läinud sellest aastast, kui "Tapper" alustas oma tegevust. Oh, see on nii armas, et inimesed meenutavad läinud aegu. Tuleb endalgi meelde, kui mina alles noor veel olin. See oli ilus aeg!

"Tapperi" neljandal aastapäeval istu-
sin teiega koos. See oli ka ilus aeg. Täp-
selt samal päeval, kui skautide kino Eekils-
tunas Suurlaagri-filmiga lõppes puudujäägi-
ga. Siis te elasite rikkalikult - iga skau-
di kohta oli lauas kaks gaidi. Viendal aas-
tapäeval maidugi kolm, sest röövlid te olite
ju. Praeguse juubeli puhul arvekaaslastelt
gaididelt üks ainus bis ei tohiks olla palju.

Aga ärge te Liisi ega Kaariniit juube-
lile kutsuge. Nad ei saa mitte vaiki olla,
kui elate kenamal õitsemise ajal. Neil valu-
tab süda ning valutab maku ja nad saadavad
gaidid juba pool-kahetse õhtul koju. Gaidid
siis lähevad kaunimal sammul...kus on, kus on
kurva kodu. Teid lahkumise kurvaks teeb.
Siis üksinda kõnnite hilisel õhtul lauluga:
"Kui kurbiik on poissmehes elu!"

Igal juhul kindel on see, et juubeli
puhul tugev vasak-käe pigistus - jõudu,
"Tapper, Sinu tööle!"

H.-

Õ p e t u s e - s ö n a d.

Kui lähete juubelipeole, siis kõrval-
dage oma riietelt konservikarbi-kaaned ja
muu, mis ei kuulu skaudivormi juurde.

Kui tahate siiski gaididele meeldida,
siis kasvatage endale pöskhabe ja vuntsid.

- J.

"TAPPERI" LIPKONWA SÜND.

"Kolmapäeval, 18. septembril 1946.a., kogunesid eesti poisid NMKÜsse, et asutada skautide salk. Poisse tuli kokku kaheksa: Hugo Rosen, Alfred Hackman, Valfrid Luther, Gustav Kunnos, Valdeko Poolsaar, Hillar Adur, Heeme Kilu ja Heino Sooveer..."

Nii kõlab asutamiskoosoleku protokollil algus, mille on kirjutanud Heino Sooveer, esimene eesti skaudijuht Eskiis tunas.

Järgmisel koondusel, nädal aega hiljem 25. septembril, oli üheks päevakorra punktiks:

"Salga nime valimine, kusjuures jäädli kindlake nime "Tapper" juurde."

Sellel oli Eskiis tunas eesti skaut-üksus loodud ja nimiga pandud.

Alguses läks töö edukalt. Parimas skautlemises poisid, 13-16 aastased, tegutsesid innukalt, nii et järgmisel jaanipäeval võis Skautkeskuse juhataja salgale külla tulla skauditöötuse vastu võtta.

Kiljen salga suurenedes ning jagunedes

kaheks. "Ülemiste" ja "Ümera" salkadeks, tuli tööle seisak, kuna tarviliku ja loomuliku võistlusmomendi asemel oli tekkinud andreppearulik salkadevaheline ärplemine.

8. mail 1948. aastal täienes senine skautüksus "Põlismetsa" hundikarja võrra, kuhu esimese tegevusaasta lõpuks oli kogunenud kolm hundipesa. Ühenduses väikeste hundude ilmumisega muutus rühm lipkonnaks.

8. augustil 1948. a. eestlaste suvepäeval Solvikis sai "Tapperi" lipkond lipu, mis õnnistati samal päeval piiskop Joh. Köppu poolt.

KUS KÄIDUD, MIS TEHTUD.

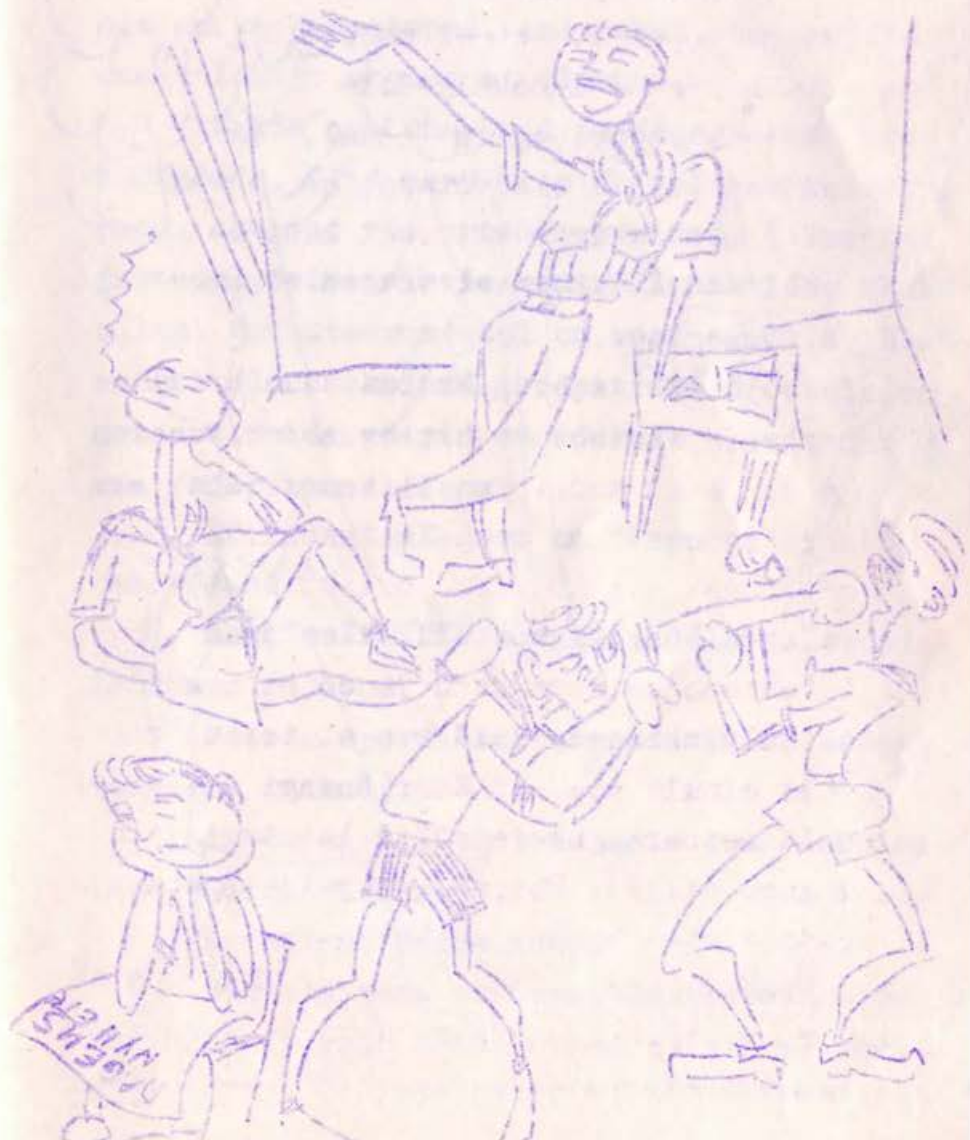
Viie aasta jooksul on olnud nii palju käimist ja tegemist, et ei mahu selle kirjeldamiseks määratud lehekülgedele.

Kolmest suurlaagrist (Ådal, Ömmern ja Öresund) on poisid osa võtnud, asusid siis laagrid kaugel lõunas või veel kaugemal põhjas. Ådalist ja Ömmernist võttis "Tapper" osa terve koosseisus.

Suure osa tegevusest oma alla on võtnud matkad, peamiselt pühapäevased metsaskäimised, sest vahepealne lipkonna juht meesk. A. Avelaine oli väga tragi metsaskäija. Suurim matkadest oli 10.-12. juulini 1949 Kolmårdenisse. Rongiga sõideti Håkna jaama, ning sealt metsa. Eaimene õhtu ja 88 oldi küll põhjalikult eksinud, kuid see ei teinud viga. Viga oli ainult see, et Norrköpingi skaudid samadels metsamängudele tulid lubatud ajaast nädal aega hiljem. Ühis mängud jäid tegemata lipkendadevahelise kirjavahetuse vee tõttu.

Nimetamisväärseid on muidugi kaks rattamatka ümber Hälari ja paaripäevalised matkad huvitavamatesse paikadesse lähemas ümbruses.

Vanemskautide Koondas

ORIENTEERUMAS

Sõidud purjekaga Mälaril koos gaididega on olnud poistele muidugi ka meelt mööda. Metsavendade laagrid kuuseokstest onnides on ka õnnestunud, sel juhul, kui gaidid oma tulekuga segama ei ilmunud.

Muidu aga on olnud gaididega kena koos töötada. Olid need siis ühiselt korraldatud peod, aktused või orienteerumised. Viimastel juhtudel teineteisele kontrollpunktides abiks olles. Orienteerumistel on veel skautide ülesandeks olnud eksinud gaidpatrullide otsimine metsast, mida poisid on edukalt sooritanud oma radaraparatuuridega.

Kõikidest AK-dest on "Tapperi" juhid osa võtnud.

Kõikidele NMKÜ suvepäevadele ja pidudele kaasa aidanud.

Noorte spordi korrespondants-võistlustest osa võtnud.

1948. aastal võitsid meie poisid võistluse "Noored Kalevid".

Ja palju, palju muud.

Rootslastega on koostööd tehtud niipalju, kui hädasti vaja nende organisatsioonide kuulamise tõttu. Selleks on esinenud ettekannetega

rootslaste pidudel ja laagris, ning võidetud Rekarne piirkonna üheteistkümneme salga võistlusel Eskilstuna KFUM-ile esimene koht.

A K 1950
=====

Eesti skaudijuhtide IV aastakoosolek peeti 18. ja 19. nov. 1950.a. Eskilstunas, liivlase Reinhold Rademacheri rajatud tööstuslinnas. Nimetatud liivlasele oli kuningas Karl X Gustaf aastal 1654 annud loatööstuse rajamiseks. Liivimaa sepa tööstusest on kasvanud tööstuslinn, kuhu kogunesid nüüd ligi kolmsada aastat hiljem Liivimaa kunagiste pärisperemeeste järeltulijad oma kongressi pidama. Kohapealseks korraldajaks oli eesti skautide "Tapperi" lipkond. Väikesele lipkonnale oli see meeldivaks ülesandeks võtta

vastu enam kui sada eesti skautjuhti üle kogu Rootsi.

Samal ajal tulid oma aastakoosolekut pidama ka gaidjuhid, sest kuhu nad poistest pidid maha jääma. Gaidide salaluure oli eelmisel aastal Hälsingborg AK-l kindlaks teinud poiste järgmise koosoleku koha. Seepärast nad ka koha ruttu määrasid oma koosoleku samasse linna. Aga ega sellest midagi viiga ei olnud. Kõik mahtusime ilusasti ära, kuigi Eskilstuna on väikene linn. Mahutamiseks oli veel lugu nii, et gaidjuhi lahkkel kaasabil korraldasime kõik vajalikud ruumid koosolekuteks, öömajadeks, pidusaalideks äja sööklateks linna südames jaigpalliväljaku suurusel maa-alal kuues erihoones. Nii ei tulnud gaidjuhtidel palju jalutada, et tulla ukse vahelt vaatama skautide koosolekuid, või näitust külastama.

Kahe päeva kestel peeti koosolekuid õige mitu: kolm töökoosolekut, kolm erikoosolekut hundu-, skaudi- ja vanemskaudijuhtidele, Skautmasterite Kogu koosolek, Skautjuhtide Kogu koosolek ja lõppkoosolek. Eri-lise väärtuse andsid koosolekutele seal esitatud järgmised hästi-läbitöötatud referaadid:

Omakultuur ja vanemkautlus - nskm. I. Loorand
 Tuhat tipsi skaudijuhule - nskm. G. Ilves
 Skautluse aluseitir - skm. H. Jõe
 Poisi psühholoogia - nskm. I. Mikiver
 Hundutöö erimeedel - nskm. E. Ojaste

Ühisuritusena gaididega toimusid ava-
 koosolek ja meeleolurikkad õhtused noorte-
 peod. Viimased olid töörohkestes koosoleku-
 tele heaks täienduseks ja noorte meelela-
 hutuseks, sest siins oli kogunenud aastase
 vaheaja järele ühe rühma noori.

Kõikide korraldajate töö võrdluseks
 koosolekute, õhtude, pidustuste ja
 tööajade läbi võttes.

Kõikide korraldajate töö võrdluseks
 koosolekute, õhtude, pidustuste ja
 tööajade läbi võttes.

Saadikud: põlvkondades

Esikültsus 1950

KOOSTÖÖ

"PÖLISMETSA" HUNDIPOJAD.

Nagu eespool kirja on pandud, oli Eskilstuna eesti skaudipoistel alguses "Tapperi" salk ning järgmisel tegevusaastal samanimeline rühm kahe salgaga, kuid endiselt tagasihoidliku tegevusega, nagu harilikult ikka ühe väiksem skautide koondis. Alles hundipoegade ilmumisega 6. mail 1948. a. laienes skautlik tegevus Eskilstunas, ning rühmaest sai lipkond, - "Tapperi" lipkond.

Alguses ei läinud hunditööd sugugi nii libedasti kui arvata võiks, või minema peale. Enne kui asi käima sai, oli palju käimist, õiendamist ja selgitamist, nagu oleksid käsil ilmatu suured vallivised. Kuidagi ei saanud poisse rootsi mängusurult kätte, Eelmise aasta jõuluvana arvestuse järgi pidi olema Eskilstunas vähemalt kolmkümmend skaudi- ja hunduealist eesti poissi, aga ajalehe kutse peale tuli senisele üheksale skaudile lisaks vaid seitse hundut. Suurem osa jäi kadumaks ja nagu hiljem selgus, oli mitmel juhul ta-

kiatseks vanemate "asjalik" kartus, et ei või
poissi saata, sest unustab eesti
poistega mängides vii-
maksi rootsi keele ära.

Siis sai meie noortetööd huvitetuile sel-
gaks, et juba õngi skautlambega hiljaks jää-
dud. Aga parem niija, kui mitte kunagi.

Siis jätkas siis vanahundil muud nõu üle,
kui ajas kokku ka viie-kuuastaseid poisse,
millises eas õige kiiresti ja kindlalt on
karta võrrele mängumatale kadumist. Niija-
tased jäi koju oma ema põlde varju, kus kõlab
veel eesti keelt, kuidugi sel juhul, kui ema ka
pole seda unustanud, või peene kombe kohaselt
pole lakanud eesti keelt rääkimast.

Nendest väikestest poistest sai esimese-
le sinisele pesale liiaks roheline pesa kahek-
na poistega. Need kaks pesa moodustasid juba
kaunike hundukerja, milline on elidunud oma
senise tegevusega niipalju tublidust, et on
saanud "Tapperi" lipkonna tounaks ja kasvab
peagi meie väikeses skautperale tublike li-
eaks. Sellepärast olgu veidi tühelpanu pöö-
ratud nendele väikestele skaudihakutustele.

Esimesed koondused moodusid vaikselt ja

rahulikult, nagu polekski koos hundipöögade
kari, vaid tallekesed ja linnupojukesed. Ava-
sui kuulati hundiseadusi ja kombeid ning mää-
gu ajal loobiti palli hundi suhu vaikselt ja
hinge kinni pidades. Siis et juba esimesel
koondusel jäi sulje, et poisse õpetasid korra-
ga pähe kõik hunditarkused. Aga mõni koondus
hiljem, kui poisse olid üksteisega tutvunud
ning harjunud vanahundiga, et see polnudki
väga kuri, ei tutistanud ega vaimeldanud na-
gu õpetaja koolis, siis tulid hoopis teised
lood ja laulud. Lõis lõkkele eriti ülesõnema-
de kõrgkultuur - läks lahti üldine peksimine
ja mürgel. Koonduse alguses tuli vanahundil
olla õige julge mees, kui ta tikkus silma pek-
sikinnaatata poiste ruumi sisse astuda.

Tuli võtta kontrollimisele poiste hundu-
tarkus, et millest siis tingitud hundiseaduste
ja komete mittetäitmine. Siis selgus, et asi
pole üldse selge, kumal Mart, viieastane hun-
du, küsis selges eesti keeles: "Kuidas saab
seadust üldse täita? Kiasa ei saa veega täita
oska, liivaõmbri kühveldan ka täis, aga kui-
des seadust täidetakse?"

Müüd oli selge, miks mängude ajal pall

TAPPERI TERITAMINE.

Näide ühe tapperi karastamisest ja teritamisest. Siis kui skautmaster Heino Jõeale, Eskilstunas AK-1 1950, anti päris tapper mälestuseks ja ühtlasi julgustuseks, et ta võiks kartvatult indiaanlaste maale asuda.

Ja tööpoolest ei ole kuulda olnud, et püüanud oleksid temast jagu saanud, - organiseerib endiselt eestipärast skautlemist.

(Kolm hundut tule ääres. Tõnis hoiab tapperit tules.)

Arvo: Vasarad meil vuhisegu,
Ääsi tuli tuhisegu.

Süsi andke,
kolde kandke,
lõõtsa, poisid, vajutage,
leeki, leeki, õhutage

Toomas: Rauda raome,
terast taome,
taome mööga, teeme oda,
et võiks kaitsta oma koda.

Tõnis: (Võtab tapperi tulest ja vaatab seda)
Ma arvan, et sellest tuleb päris mehine sõjariist.

See on tapper meesta mööga,
tehtud tugeva toeksi;
See on sinadine sõjariista,
mene kangesa käele.
Tera seitanest terasesta,
roostsi rana rahmudesta -
tapperikse teritatud,
kõvemaksi karastatud.

Arvo: Selle anname nüüd skautmaster Heino Jõeale.

Tõnis: Emme loeme "Tapperi" lipkonna hõlju sõnad peale.

Kõik: Raiu tapper,
lõhu tšhhi!

Ho rauda vasar võta kodutee!

Ho terast taome võtame oda,
et võiks kaitsta oma koda!

Ho rauda raome võtame mööga,
et võiks kaitsta oma koda!

Ho terast taome võtame oda,
et võiks kaitsta oma koda!

Ho rauda raome võtame mööga,
et võiks kaitsta oma koda!

Ho terast taome võtame oda,
et võiks kaitsta oma koda!

Ho rauda raome võtame mööga,
et võiks kaitsta oma koda!

Ho terast taome võtame oda,
et võiks kaitsta oma koda!

Ho rauda raome võtame mööga,
et võiks kaitsta oma koda!

Ho terast taome võtame oda,
et võiks kaitsta oma koda!

Ho rauda raome võtame mööga,
et võiks kaitsta oma koda!

PÖLISMETSJA KOLM LAAGRIT.

"Tapperi" hundipojad on hoolega pida-
nud põhimõtet, et igal suvel üks suurem laa-
ger, või koguni suurlaager. Suur neudest oli
laager Ösmernis, millest ka "Põlismetsa" nii
ütelda täisealised hundipojad osa võtsid.
Viis-kuueaastaseid skautkeskus ei lubanud.
Fidi olema vähemalt kümme aastat vana ja siis
ka veel maa luba ja papa nõusolek. Mõli hun-
dud andsid kaalu väija. Need siis korraldasid
pee, et saada laagri-rahja. Ja need siis ka läk-
sid, nägid ja võitsid.

Aga ega see ka niisama lihtne olnud. Et
seda palju raha, tuli teha kange pidu, vähe-
malt kahetunnilise kavaga. Sellega oli muret
ja peamurdmist, säädimist ja rihtimist, sest
lavategelased olid kõik alles hooresat nõrgad.
Ei olnud lava enne näinudki. Ka saamelava mit-
te, sest kus sul Rootsis kasvades saun on oi-
nud.

Asi on niimoodi, et kui vanad inimesed
tahavad teha korralikku pidu, siis käivad nad
enne kaks aastat teatrikoolis või viis aastat
konservatooriumis, ning alles siis teevad pidu.

mis lõpetatult kaigi muuduksid.

Hundudele see moodus ei sobinud, sest
laager oli lühedal ja raha kõne vaja. Selle-
pärast seati ruttu kokku vanasõnadest näidend,
mis lähe korda, sest sellest sai kahekordselt
raha. See juhtus nii, et siinmõikultuurist
läbiimunud inimesed tulid peole silles kava
lõpul, tantsu alguseks. Et neilt ka rohkem
raha kätte saada ja ütlasti neile seati vana-
sõnu õpetada, sellepärast ei alatud tantsuga
enne, kui näidend veel kord kinnitakstud ja
nähtud.

Peo kavas oli peale näidendi ja raha-
tegemise palju muudki. Poisid olid kodumt kas-
sa toonud kõik pillid. Neid siis puhuti ja män-
giti. Ühel poisil oli koguni viis mängeuriista.
Pillilugude vahele loeti ja lauldi, ning oligi
kaks tundi täis. Kaks minutit läks koguni üle,
sellepärast et üks kuueaastane tundis. Tõnis
oli naim, kes seda nalja pealt vastas publi-
ku hulgast, ilmselt äkki lava taha kavakorral-
daja juurde ja ütles, endal ksillofon kaenlae,
et mina tahan ka poiste pool pilli mängida.
Kuidas sa ütled niisugusele hakkajale poisile,
et mine taha sama juures, mill ettemääratud kava
käib kui masinavärk.

Tehtigi kavasa koht vabaks isehakanud piilimehele. Keegi ei olnud ju teda valinud ega kuulunud ta ka ex officio tegelaste hulka. Aga kui ta "Hiir hüppas, kass kargas" oli ära mänginud, siis oli saal aplauseri täis. Ainuke lugu, mis tuli kordamisele.

Ja kui lõpuks kõik rahad kokku arvati, siis jätkus igale hundale suurlaagri toetust sada krooni.

Ümmernis hundud siis ka näitasid, et nad niisugust toetust organisatsioonile poolt täiesti vähreisid. Olid laagris kõigiti korralikud, mis igale poisile pole kerge. Ja kui neidsamad Eekiltuna hundud olid lõkkeõhtul pilli ühunenud ja näitemängu mänginud, siis saadigi lühikesõites "Kalevipoeg" pühendusega: "Tapperi" "Põlismetsa" hundudele, - parimale hundukaasle suurlaagris.

Saanud Ümmernist oma esimesed suuremad laagrikogemused, korraldasid hundud järgmisel suvel Mälari kaldal Ängsholmenis omaette laagri. Kuuetekümne osavõtjaga viibiti metsas nädal sege. Laagri põnevamaks sündmuseks oli Sigtuna vallutamise. Et kui on enne vallutatud

siis vallutame veel kord. Selleks sõideti neli kilomeetrit eemale Mälari saarele, kuhu skandid olid ehitanud kindluse. Suure piiramise ja raske võitluse järel muidugi vallutati kindlus. Sigtuna kuuluse värav heideti järve ning saagiks toodi hulk skaute koos lahinglipuga.

Sigtuna vallutamise lahingud läksid vahepeal nii ägedaks, et viikingite lipukandja, kuuesastane Mehie, viskas lipu maha ja hakkas kassa materdama. Selle eest sai mees ka raske karistuse - vahetati lipu vastu välja.

Ängsholmeni laager oli üldse üks mehine laager. Igapäev sadas vihma, kuid poisse see ei heidutanud. Enad käisid neid küll igapäev koju kutsumas, aga ei olnud ühtegi ennesegu lahkujat. Ka see poiss, kes vägede transpordil Sigtunasse järve kukkus, ei läinud koju kui vi rii-
deid tooma, vaid küpsetas õhtusel lõkkel püksi tule paistel nagu silku kepi otsas. Viigid olid küll pükstest väljas, aga hundulaagris ei ole sellest tähtsust, sest gaidid hundulaagreid senini veel rünnanud ei ole.

Ängsholmeni laagril oli üks paha viga, nimelt oli see kodulinnast ainult kümme kilomeetrit eemal ning selle tõttu ei olnud laagri-

elanike arv mitte kuusteist skautlikku noort, vaid kõik need phevad ikka kolmekümne kahe võrra suurem, eest emad ja isad tulid igal hommikul aegsasti kohale. Ega sellest muud viga olnud, kui et tordid ja kompukotid segasid skautlikku tegevust. "Vaisker" Hennel oli palju võitlemist piiste seedimisrikkete ja hambavaluga.

Sellepärast tegidki "Tapperi" hundud khesoleval suvel rändlaagri. Rännuteed ja laagriplatsid hoiti suurimas saladuses, et laager jälle ei muutuks arvuliselt suurlaagriks.

Rändlaagri kestel tulid hundud väga hästi toime ilma tordita. Rändasid seeljuures ratastel 30 - 40 km päevas. Asuda laagrisse igal õhtul ise paigas, see tegi asja aina huvitavamaks, nii et koduteel kiputi teeristil ikka kõrvale pöörama, et nii räänakut pikenäda. Väsimisest ei olnud juttugi. Viimasel õhtul arvas vanahunt, vististi enda järele, et peaks õige varem magama minema, aga hundud jooksid hoopis metsa. Tagasitulles küsisid, et mis me veel täna teeme. Vanahunt, pöönutades oma telgi ees, ütles, et kui te veel väsinud ei ole, siis läheme neile puulõhku-

jattele ja -ladujatele abiks. Parajasel lühedalooleva talu ühe vanem teenija koos naisega kandis puid kuuri. Sõnalausemata ruttasid poisid abiks. Oma laagrist viidi kirveski kasse. Vanahunt hakkas teiseks lõhkujaks, kuna poistevägi hakkis. Tunniajalise töötamise järele oli puukuur täis.

Pererahvas oli väga tänulik ning kutsus lahkusti kohvile. Eagu selle maa hea komme nõuab, aga poisid tehtud abi eest palka ei võtnud, vaid need õed soovides ruttasid oma tekkidesse, kus olis ühtne muinasjutude rääkimine. Meinasjutud kestsid seekord südaõunil. Siis oli vanahundi kõri kibe valjuist lugemisest ja rääkimisest. Rääkida tuli nat kõvasti, et kostaks ühest telgist teise.

Nii on käinud see eesti poiste rändamine mõõda võrrasa talu ja metsi. Seitse aastat on rännatud, kuid neel on ikkagi võraks jäänud, hoolimata sellest, et noored hundud aina võrrasil on sündinud.

Tänu neile eesti kodudele, kus pole kadunud eesti muinasjutud ja seis armsaim muinasjutt - E e s t i.

JÕULUELINE KOONDUS.

Kõik läks ladusaasti, nagu ikka ühel korralikul koondusel, kuni tuli arutusele hundi poegade jõulupuu küsimus. Siis juhtus niisugune lugu, et kuueaastane Tõnis ei tahtnud jõulupuul ettekandega esineda. Tekkis vanahundiga järgmine kahekõne:

- Aga miks siis sina ei esine?
- Ma hakkan teile jõuluvanks.
- Mis jutt see on? Jõuluvana tuleb kaugelt maalt.
- Ei ole ühtigi nii. EPA-st toon viiekümmet ööri eest habeme ja...
- Selle jutu peale poisid nseraid.
- Hea küll, kui te jõuluvana ei usu, siis ta ka ei tule.

Nüüd ikki usku ei kõik hundud. Tulgu pealegi, ükskõik kas kaugelt või lähedalt. Peanasi, et ta ikka midagi kaasa toob.

Tõenduseks, et kõik usuvad, korraldasid suuremad hundud hääletamise. Kõik usku ei jõuluvana olemasolu, eriti suuremad, sest nad hääletasid kahe käega.

Ainult kuueaastane Egon ei võtnud hääletamisest osa, vaid seisis kurvalt nurgas. Vanahundi küsimusele, et miks sina kätt ei tõeta, sa ju ometi usud, tuli ohates mehikee vastus: "Eile veel uskusin, aga täna enam ei usu..."

- Kuidas siis nii?
- Jah, aga suur Rein ütles enne koondust, et kõik on lori. Et jõuluvana on oma isa või mõni onu EPA-st toodud habemega.

Nüüd oli vanahundi kord ohata. Ei ole midagi teha, tuleb tegevuskava kohandada poiste järele, kipuvad vägisi lastekingadest välja.-

5-aastased hundud
teevad poliitikat

Vaene askujalik Tappero skaut

"INTERVJU"

Poliste hulgas ringi vaadates, neid küsitl-
mata,

Ami: Lipkond on viis aastat vana, aga mida-
gi pole ära tehtud. Maha juhid, elagu
reamehed. Amide kultuur on üle kõige.
Poisid gaididega ka läbi ei saa. Jaa,
aga vaata, mina oekan. Peab õigele nu-
pule vajutama...
(Vaata pilti eelmisel leheküljel.)

Miki: Haledad sallid - keegi ei virtsi pal-
li mängida.
Aga olid kihvtid plikad. Hiigla käre-
dad wannid. Me võtsin ühel sabast kin-
ni, löi takka üles. Pannng... Oi Sa
sutikas.

Spordijuht Juks: Kui lipkonnale vuti ka saaks,
siis oleks kõik korras.
Soigumist ma ei salli. Kord
peab olema. Hea kui saaks
lipkonna ruumi ka tuhatoo-
si...

Salgajuht Enn: Ütle, mis tuleks teha - küll
se teeme,

Salga abijuht Toomas: ???

Kirjamees Rein: Gunnar Nordahl löi eile
kihvti värava. Mul on kaks
tema pilti. Saad ühe endale,
kui annad Hasse Jeppsoni oma

vastu. Oi, see pani eile maru-
da pasnossi.

Laulumees Sven: - Kas mäletad, kui aastaid
tagasi hunduna kiekusid Juta
ja Mia juukseid nii et kar-
vad jäid pihusse? See oli
seekord, kui nad tahtsid
teie telgi maha lasta.

- Mäletan küll. Aga ega ma
enam juustest ei sikurtaks.
Nüüd paluksin daame telki as-
tuda.

Lpk. juht A.I.:

- Mis sa "Tapperi" kohta üt-
led?

- Seda et:

hundurid - puppu, nanni, kakku; kuid ik-
kagi terasemehed;

skaurid - Järva-Jaani tõde; "Rootsi
mööb jääd peale."

v.skaurid - Karl XII armee aatomkahu-
ritega.

KARL XII RADADEL

Kui maister Heino Jõe viimaseid kordi
Eokfilatunias "Tapperi" lipkonnal külas käis,
olite oli tal palju kirjutasist, et "olite
nagu Karl XII armee. Ise ontlikkude vanem-
te lapsed ja toredad poisid, aga kangasti
vigureid täis."

Noonitus käis vanemskautide kohta,
kes ruttasid kohe ajaloost uurima, et mit-
sugune see Karl XII armee siia õieti oli.
Tehti teaduslikult kindlaks, et Karla armee
oli nagu ühe armee olema peab - narsis ja
lasi püssi. Paralleele meie vanemskautidega
ei leitud midagi, kui sõjaseisukord venelaste
vastu ja taandumine hiiglaslike tiblaparve-
de eest. See ka midugi, et seitse aastat
tagasi tulime Eestist siia sama teed mööda,
kui Karla oma väega kaks ja pool sajandit
varem. Ainult meie paadinootorid olid vana
moodsamad.

Kuuldavasti kaotas Raudpea venelaste-
ga võideldes mitte oma pea, vaid saapa, mis
jäi porisse kinni, kui ta suures lahingu-
mõllus asfalt-teelt kõrvale astus. Meie Mi-

ki jälle kaotas 11. aug. 1951 gaidide laagris Solvikis säärenaha, kui ta laagri ründamist juhtides puu otsast maha kukkus. Kas gaidjuhid Mikit ka venekirvega taga ajasid, nagu venelased Karlat, see ei ole täpselt teada. Tõenäoliselt oli seekord tegemist tavalise laagrikirvega.

Rohkem ei tea paralleelse tõmmata Kari XII armee ja meie vanemskautide vahel, kuna ajaloolastel ei ole läinud korda selgitada, kas Karla ka gaidlaagreid tülitas või mitte. Võibolla ei olegi kahe organisatsiooni vahel rohkem ühiseid jooni. Heino niisama oma kurjast südamest ütles.

Et vanemskautid Heino külasolekupäeval 13. augustil 1950 koos gaididega Strängnåsi metsavendade laagrist tulid, ega sellepärast veel maailm hukka läinud. On püsinud koguni aastapäevad peale seda, ja ehk püsivad veelgi natuke aega. Pealegi oli igal poisil emalt luba, et tohtisid gaididega koos jalgratastel Strängnåsi sõita. Kaugemale ei tohtinud minna. Poisid olid aumehed, ei läinud ka kaugemale.

Nüüd seisab küsimus veel sinult sel-

KARL XII armee pännakul

Voitlus vaimudega vaimse ja moraalse kasvatus eest

KUIDAS ESKILSTUNAS CAIDID SAID
ARU L. J. KÖNEST "VAIMNE JA
MORAALNE KASVATUS"

les, et kas Eskilstuna-Strängnäs'i tee on ka Karl XII sõjarada. Kas Karl on seda teed mööda sõitnud või mitte. Väga võimalik, et on, sest tol ajal oli maa kuningalosse täis. Eskilstuna loss oli küll juba mahapõlenud, aga ehk käis ajaviiteks varemeid vaatamas.

Kui nii, siis võivad "Tapperi" vanem-kaudid julgesti kanda Karl XII armee nime ning edukalt jätkata oma meeldivamat tegevust: ühisorienteerumist gaididega, reisi- mist, gaidlaagrite piiramist j.n.e.

Kui ainult gaidjuhid oma gaide ei sul-geks hermeetiliselt KFUK keldrisse...

"ÜLEMISTE" SALK.

Üieti küll peaksime ütleva "Ülemiste" salk nr 2, sest "Tapperi" lipkonnas oli juba kunagi varem sellenimeline salk. See suri välja, nagu tavatsetakse ütelda ettevõtte kokkavarisemisel või lagunemisel. Mainitud salga kohta peab ütleva, et see lagunes. Esiteks sellepärast, et mõned skaudid pidasid muid rahvalikumisi tähtsamaks noorsooliikumist. Teine osa salgast (õigemini selle liikmetest) said nii vanaks, et neid hakati vanemskautideks hüüdma. Vanemskautidena on viimased näidanud, et neile skaudielu ja askeldused meeldivad ning nad on olnud lipkonna tragisad matkajad ja metsasjooksjad.

Vabaksjäänud "Ülemiste" nime taht kogunesid läinud aasta lõpul uued noored skaudid, peamiselt Ömmerni Suurlaagri võidukad hundud, keda hüüti lipkonnas suurlaagriat alates Ömmerni-jumbodeks. Aga äkki nad ei tahtnud enam jumbod olla ja moodustasid koos kahe uustulnukaga uue "Ülemiste" skautsalga.

Samal ajal kõlas skautkeskusest Kust Ilvese hüüe salgaüheliseks võistluseks.

Ömmerni-jumbod, nüüd juba "Ülemiste" salga skaudid, võtsid kutsu vastu ning asusid võistlusülesannete kallale. Noor salk, keskmine vanus 13½ aastat, võistles võistluse pärast ja õppetstarbeks ilma aukohale pühidmata. Mitmekuise võistluse lõpul alles selgus, et võistlus oli olnud väga äge. Seitsemeteistkümnest salgast pooled nõrkemid prool teel, "Ülemiste" salk tuli teisele kohale ning salga poolt valmistatud skauditare mudel osutus võistluse parimaks.

Kui teist kohta pidada poolaks võiduks, siis on see vanasõna õige, et julge pealehakkamine on pool võitu.

Kindlasti jätkub julget pealehakkamist ja võitust edaspidisekski. Üks eeldus on juba see, et kõik salga poisid on "Põlismetsa" hundukarjase koo mängides skautideks sircunud, nii et vajalik "kambavaim" peaks olema käesprast. Pealegi on nüüd "Ülemiste" poisid sama keekkooli õpilased.

Skaut- ja koolivennad, ikka julgesti edasi, nagu kõlab teie salga hüüdi:

Eesti veri ei värise,

Eskilistuna raud ei roosteta!

"Ülemiste" salga laul.

Skaudiv me oleme ju.
Kaanteedel neresime,
Meteades rändame,
Skaudiv me oleme ju.

Skaudiv me oleme ju.
Isagrist me tuleme,
Isagrisse läheme,
Skaudiv me oleme ju.

Skaudiv me oleme ju.
Telkides magame,
Lauluga ärkame,
Skaudiv me oleme ju.

Rändurid oleme ju.
Kodu meil kaugel,
Ja igateus laugel,
Rändurid oleme ju.

ABESSIINIA KEELE ÕPPETUND.

Väga tihti juhtub, et inimesed ei saa üksteisest aru. Suid võib õnnetu nõoga ringi, sest teda ei mõisteta. Skandinaavilased lähevad karvupidi kokku, sest neil ei ole ühist keelt jne.

Et olukorda parandada, selleks õpetame mõne minutiga abessiinia keele osigeks kõigile asjastuvalistatule. Et kaoks üksteise mitte mõistmine ja riid. Olgu ühine keel ja meel.

Abessiinia keel on alies noor, sel-
lepärast ka sõnavara väikene. Verdi üle ka
hesaja. Aga selle eest on tähti 400. Sõna
on igal silbil ja iga tähe juures tuleb te-
ha koledat häält. Sellest ongi tingitud mõ-
misev töö abessiinia keele juures mõitoks,
minga munga tunga laaga taanga taanga.

Õppida on see keel kerge, sest ei
esine mingisugust pööramist, käänamist ega
väänamist. Puuduvad mineviku ja tuleviku
vormid, sest mõistlik mõistab isegi, millist
juttu on. Kui juttu on vana-vanaaegast, siis
on igale selge, et jutt on minevikus.

Kui aga juttu on sõõnimele kavatsevast, siis on see ennustulevik. Kui jutt on kirjeldamata, näiteks tulekahjust, siis tuleb rääkida kiresti; kui aga puu kasvamisest, siis on rääkimisega aega küllalt. Kui aga öeldakse ühe rääkiva noormiku, teine aga alles õhul, siis mõeldakse sealjuures pagulaaskautluse viieaasta juubeliaalbumi valmistamist.

Temperamentidele põhjamaalastele on väga igav nii vähe ja nii aeglaselt rääkida. Aga sellega peab harjuma, lihtsalt ei saa palju lobiseda, kuna sõnavara on väga väike - ainult 200 sõna. Meist ei jatka kuigi kauaks. Tuleb rääkida rohkem kätega.

Abessiinia on filosoofiline maa, kus räägitakse vähe, aga mõeldakse palju. Kui palju seal just mõeldakse, seda ei ole seni teada saadud, kuna mõtlemisest seal üldse ei räägita vastavate sõnade puudumise tõttu.

Rääkimine koos kätega-rääkimisega on päris huvitav. Näiteks kui küeid teed, ning saad vastuseks: "Vinta vinta", siis tähendab see "Mine edasi". Kui tahetakse öelda "Mine tagasi", siis öeldakse samuti "Vinta

vanta", kuid lisaks antakse sulle rusikaga hoop löua alla. Hoobiga antakse sulle tagurpidi käik. Väga lihtne: kohe on selge, et pead tagasi minema.

Kirjakeeles ei saa rusikahoopi kasutada, sellepärast kirjutatakse sõnad teises järjekorras - "Vanta vinta" - tagasi mine.

Kuna abessiinia keel on suuremalt osalt kätega rääkimine, siis ei saa seda öösel pimedas kasutada. Pimeduse tulekul peeb iga mees oma telki ja on vait päikese tõusuni. Ärgates ei ole ka tarvis kohe lobisema hakata, vaid tuleb olla vait, kuni ainult midagi küsitakse.

oooo 000 oooo

N I M E K I R I

skautidest, kes viie aasta jooksul kuulunud
"Tapperi" salka, rühma või lipkonda.

1. Adur	Hillar
2. Avalaine	Aleksander
3. Baakman	Alfred
4. Birkenbaum	Tõnis
5. Eeken	Aino
6. Ilves	Arnold
7. Jakoby	Rein
8. Juhkam	Haljand
9. Jüris	Enn
10. Kaar	Matti
11. Kann	Aksel
12. Karja	Toomas
13. Kilu	Meeme
14. Kilu	Rinaldo
15. Kunnos	Gustav
16. Laur	Gunnar
17. Lindström	Sven
18. Luther	Valfrid
19. Maripuu	Aare
20. Mändla	Matti

21. Mändla	Villi
22. Ojasaar	Arved
23. Otto	Henno
24. Otto	Uno
25. Poolsaar	Valdeko
26. Poolsaar	Ülo
27. Popp	Arvo
28. Raag	Mart
29. Rooseniit	Rein
30. Rosen	Hugo
31. Rosen	Sten
32. Saarni	Ivo
33. Sandvik	Endel
34. Seoveer	Reino
35. Sui	Urmas
36. Suurna	Heikki
37. Suurna	Kristjan
38. Tandre	Mehis
39. Tandre	Toomas
40. Tõmurist	Egon
41. Vaher	Heino
42. Vahter	Eino
43. Vann	Rein

HIND KR. 3:-

ESKILSTUNA 1951